ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

СКАЛА ВІКІВ
Иншої підвалини ні-
хто неможе заложити
Викуп За Всіх

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"

"Надходить поранок, та ще ніч". Ісаія 21:12

The Watch Tower Herald of Ghrists Fresense
Ukrainian Edition

VOL. III МІСЯЧНИК № 6
РОКУ БОЖОГО 6056 Червень 1, (June 1) 1928

ЗМІСТ

ЛЮДИ ДЛЯ ЙОГО ІМ'Я ----------83
Наслідки Конвенції ----------84
Люди для цілі----------85
Мильне вірування правовірних----------85
Правдиве значіння.----------85
Його свідки----------87
ПРИГОТОВЛЕННЄ ДО РЕСТИТУЦІЇ---------89
ПІДНЕСЕННЄ ІСУСА----------91
ХТО Ж Є МІЙ БЛИЖНІЙ ----------93
ТЕКСТИ І КОМЕНТАРІ НА ОСВІДЧЕНЯ----95
КОНВЕНЦІЯ----------96
ДАЛЬШІ ІНФОРМАЦІЇ----------96

"Став я неначе на на варті і, стоячи мов би на башті, роздумував, що скаже Він мені, що відповість на мою жалобу". – Аввакума 2:1

©W.T.B.&T.S.

" На землі переполох народів у заколоті, як зареве море та филі (взбурені, невдоволені маси). І омертвіють люди від страху та дожидання того, що прийде на вселенну (на всіх людей); сили бо небесні захитаються... Як побачите що се станеться, знайте, що царство Боже близько. Випростовуйтесь і піднімайте голови ваші, радуйтесь, бо наближилось визволенне ваше". – Маттея 24:33; Марка 13:29; Луки 21:25

СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ

СЕЙ ЖУРНАЛ служить головно на се, щоби подавати пояснення святого Письма і поучення з нього; ширити науку Ісуса Христа, помагати дітям Божим при студіюванні Біблії. Він подає коли Товариство має свої з'їзди, і подає дорогу паломників..

Сей журнал боронить головно *сеї* єдиної правдивої підстави надії Християн, котру загально всі відкинули, іменно ВИКУП (відкупленнє) дорогоцінною кров'ю (смертю) "чоловіка Ісуса Христа, що дав себе на ВИКУП (як відповідну ціну) за всіх" (1 лист Петра 1:19; 1 лист до Тимотея 2:6). Будуючи отже на тім певнім фундаменті; золото, срібло і дорогі каміння–жемчуги слова Божого (1 Коринтян 3:11–25; 2 Петра 1:5–11), дальшею цілею сего журналу є показати всім; яка є спільність тайни, котра була укрита в Бозі…, щоби тепер об'явилася через церкву всяка премудрість Божа" – "котра в інших родах (віках) не була об'явлена синам людським так, як тепер є вона об'явлена". – Ефесян 3:5–10

Сей журнал є незалежний від всяких партій, сект або віроісповідань, яких собі натворили люди; а старається кожде своє слово підпорядковувати у всім під волю Божу в Христі, як учить сего святе Письмо. Для того може сміло говорити і розбирати кожде слово, яке голосив Ісус, –- відповідно до сего, як нам Бог уділить своєї мудростн порозуміти Його слово. Наше становиско не є догматичне, але певне; бо що знаємо, се твердимо, маючи сильну віру в Божі обітниці, які є певні. Ми є як ті слуги, котрі виконуємо Його службу; для того рішеннє наше, що має бути поміщене в сім журналі, а що ні, залежить від сего, як ми розуміємо Його волю, науку Його слова, аби скріпляти Його людей в ласці Божій і в знанню. Тому не тільки просимо наших читачів, але домагаємось від них, аби досліджували кожде написане тут слово при помочи неомильного слова Божого, і тому для лекшого провірення наводимо звичайно голову і стих святих пророків і апостолів.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО І ЯСНО УЧИТЬ НАС:

ЩО ЦЕРКВА – се "храм живого Бога", се особливше "діло рук Його"; що будова її відбувалася через цілий євангельський вік, – се від часу, як Ісус Христос стався Відкупителем цілого світа і Угольним каменем свого храму. Через сей то храм, скоро буде він докінчений, Бог зішле благословеннє на "всіх людей" і тоді вони будуть мати приступ до Него. – 1 Коринтян 3:16.17; Ефесян 2:20,22; 1 Мойсея 28:4; Галат 3:29

Хто в тім часі увірить в ЖЕРТВУ ХРИСТА ЗА ГРІХ і посвятиться Йому, сего буде Він неначе обтісовати, допасовувати і вигладжувати, а скоро буде готовий і докінчений останний з тих "живих камінів", з "вибраних і дорогих", тоді великий Майстер–Учитель згромадить їх разом при первім воскресенню. Тоді ся церква буде наповнена Його славою і станеться місцем стрічі між Богом а людьми через цілих тисяч літ. – Одкриттє 15:5–8

Підставою надії так для церкви, як і для світа є се, що Ісус Христос з ласки Божої пожив смерти за "всіх", стався "викупом за всіх" і, що Він буде правдивим світлом, що просвічає КОЖДОГО ЧОЛОВІКА, що приходить на світ у "властивім на се часі". – Жидів 2:9; Йоана 1:9; Тимотея 2:5,6

Надією церкви є, що вона буде такою, яким є її Господь, буде бачити Його таким, яким Він є, буде "учасником Божої природи" і буде мати участь в Його славі, як Його співнаслідник. – 1 Йоана 3.2: Йоана 17.24; Римлян 8:17; 2 Петра 1:4

В теперішнім часі церква, святі мають себе усовершити до служби в будучности: має розвинути в собі всяку ласку; бути свідками Божими перед світом і приготовити себе за царів і священників в будучих віках. – Ефесян 4:12; Маттея 24:14; Одкриттє 1:6; 20:6

Надія світа лежить в благословеннях, о котрих довідаються і отримають всі люди через царство Христа, що буде тривати тисяч літ. Всі, що схотять бути послушні законам і їх виповняти, отримають з рук свого Відкупителя і прославленої церкви все те, що Адам утратив, а всі уперті в злім і непоправні будуть ЗНИЩЕНІ. – Діяння святих апостолів 3:19–23; Ісаія 35

WARTOWA BASHTA
Publibed by WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY, 18 Concord Street Brooklyn, *H. Y.*

Yeariy Suhscrlption Price: United States, $1.00; *Kanada and* Misctilancous Foreign. $.1.50.

Entered as recond–cass matter February 14, 1924, at the postoffice at Brooklyn. N. Y. under the Act of Marcb 3, 1879.

РЕДАКЦІЙНИЙ КОМІТЕТ: Сей журнал виходить під надзором комітету, в склад котрого входять: J. F. Rutherford, W. E Van Amhurgh, J. Hemery, C. E. Stewart, R. H. Barber. Кождий артикул уміщений в англійськім журналі читає і одобряє найменше трьох братів. Журнал виходить на кількох мовах

Передплату в Сполучених Державах Америки можна висилати міні ардерами, або через Експрес кампанію, або банковим переказом. З Канади і прочих країв треба висилати передплату Міжнародним почтовим переказом.

ПЕРЕДПЛАТА за Вартову Башту на рік виносить: В Сполучених Державах $1.00, для Канади $1.50; для Галичини і Волині 4 золоті польські; для Чехо–Словакії 30 корон; для Буковини 100 левів; для Франції 17 франків; для Бразилії 10 мільрейсів; для Аргентини 3 пеза. Грошові міні ордери адресувати тільки так: The Wateh Tower 18. Concord St. Brooklyn. N. Y.

УВАГА ДЛЯ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ! В нас є такий звичай, що не висилаємо спеціального повідомлення, що отримано належність, ані не повідомляємо, що передплата скінчилася, тільки зазначуємо се побіч адреси.

Для бідних, що не можуть заплатити за наш журнал, а хочуть його читати, висилаємо даром, єсли о се попросять.

МІЖНАРОДНЕ ТОВАРИСТВО ДОСЛІДНИКІВ БІБЛІЇ

Хто хоче розумно читати Біблію і розуміти всесвітні події, які відбуваються в світі і знати, який їх кінець, сей повинен перечитати слідуючі книжки:

БОЖИЙ ПЛЯН ВІКІВ ---------- 35 цт.
ВИЗВОЛЕННЄ ---------- 48 цт.
ГАРФА БОЖА ---------- 35 цт.
ФОТОДРАМА СОТВОРЕННЯ ---------- 35 цт.
ПІСНІ ЗОРІННЯ ТИСЯЧ. (Духовий співаник) ---------- 35 цт.
НАМЕТ ТІНЯМ ЛУЧШИХ ЖЕРТВ ---------- 25 цт.
ДЕНЬ ПІМСТИ ---------- 10 цт.
МІЛІОНИ З ЛЮДЕЙ тепер жиючих не помруть ---------- 10 цт.
ДЕ ЗНАХОДЯТЬСЯ ПОМЕРШІ ---------- 10 цт.
ПЕКЛО, ЩО ВОНО Є? ХТО ТАМ Є? ---------- 10 цт.
ДРУГИЙ ПРИХІД ХРИСТА ---------- 10 цт.
ПОТІХА ДЛЯ ЛЮДЕЙ ---------- 10 цт.
ПРАПОР ДЛЯ ЛЮДЕЙ ---------- 10 цт.
ОСТАННІ ДНІ ---------- 10 цт.
"ВАРТОВА БАШТА" ----------на рік 1 дол.

УВАГА!

Ми отримали повідомлення, що декотрі із братів кладуть книжки до почтової скриньки для приємности властителів. Але се є зовсім незгідне з порядком.

Ціль друковання книжок не є тільки щоби ся їх позбути, але щоби дати свідоцтво людям; і без сумніву, що в тім є добра причина для чого се є вимагано, щоб особисто брати могли дати свідоцтво. Ви є прошені більше сього не робити із книжками Товариства, і хотяй ви за них вже заплатили. Для того, що се спричиняє клопіт для кольпольтерів, де були книжки тих позіставлені.

ВАРТОВА БАШТА

І ВІСТНИК ПРИСУТНОСТИ ХРИСТА

Voi XLIX **Червня 1,1928** **№ 6**

Люди для Його ім'я

"Симон оповів, як Бог перше зглянувся, щоб з поган прийняти людей в ім'я своє" – Дії ап. 15:14.

ЄГОВА зробив угоду з Ізраїлем і в сій угоді був заключений закон обрізання. Сей і другі закони скоро сталися лише формою для Ізраїля, як рівнож для людей взагалі і з тих церемоній повстала релігія. Поганські на роди мали свої релігії. Їх священники і проповідники робили також ріжні церемонії, в чім не було жадного сенсу. В дійсности сі релігії були диявольськими, помимо сего, що много людей чесно вірували в них.

2 Релігія є то поверховна церемонія, через що люде признають істнованнє найвисшої си ли, котра кермує судьбою чоловіка. Але угода через закон була більше чим звичайна форма. Однак проповідники Ізраїля думали, що не робить різниці чи вони будуть чесні чи ні, вони служать Богу через сповнення сих церемоній. Ісус сказав тим проповідникам, що вони заперли двері царства небесного перед людьми через їх лицемірство; що вони пожерали доми вдів і задля виду довго молилися; що вони переходили море і землю, щоб зробити одного нововірця для самолюбної користи; і що вони були сліпі проводарі народа. (Мат. 23 :13-16) Бог через свого пророка предсказав, що вони попадуть у тенети диявольські, що вони будуть зближатися устами до Господа, але серце їх буде далеко від Него. – Ісаїя 29:13.

3 Бог через закон показав свій плян для викуплення і благословення роду людського. Ізраїльтяни мали нагоду научитися богато. Але вони впали у формалізм і стратили прав диве значіннє угоди і закону.

4 Такі самі обставини виросли і між хрис тиянами. Великий учитель дав свої церкві правдиву науку. Сю правдиву науку научали також і апостоли, котрі промовляли під вп ливом св. духа. Та не довго наука Ісуса Хрис та позістала чиста, бо проводарі Христової церкви завели формалізм і так християнство сталося релігією. Наслідки із сего є, що нинішні християни виконують ріжні форми, котрі є без жадного значіння, і се вони називають почитанням Бога.

5 Мусимо памятати, що ще через три і пів року по сошествію св. духа, поклик був от ворений виключно для Жидів. Той формалізм, практикований жидівськими проводарями, був досить укорінений між усіма людь ми. Та з бігом часу, коли ученики Христа приходили до кращого розуміння Божого пляну, вони ставали вільні від сего формалізму. Опісля Бог ласкаво покликав поган до правди, і Петро був ужитий яко Божий знаряд для ціли. Однак декотрі Жили не могли розуміти, чому Бог покликує поган до правди. Богато з них ще отримували ті форми, що вони научилися від їх проповідників. Єслиб вони були трималися виключно сих формів, то християнство ще тоді мало статися продовженням Юдеїзму. Тоді ще християни навіть мали таке вирозуміннє, що Христос прийшов, щоб поширити практикованнє форми. Вони думали, що Бога можна добре почитати через виконання приписаних формів

6 Нарешті повстала суперечка в церкві. Всі, що розуміли справу ясно, стояли при сім, що би формалізм відкинути. Вони научали і віри ли, що Христос виповнив закон жертви на Голгофті, і від тоді вже більше не треба було приносити звірят в жертву. Єгова приняв Христову жертву, отже не міг принимати жертви звірят, котрі були лише типом правдивої жертви за гріх. Єсли се правда, тоді вже не треба було Левітів до священичої служби, зазначеної в законі. Сі християни розуміли, що їх спасеннє мусить прийти через жертву Ісуса Христа, єсли вони будуть вірувати в ню.

7 Бог покликав Павла і назначив його спеціальним послом або апостолом до поган. Можливо, що Бог ужив його також як головний знаряд для пояснення правди християнам. Павло пояснив науку Христа ширше, чим прочі апостоли. Він научав, що коли Бог принимає грішника через Христа, тоді вже не треба обрізання. Такої науки не могли знести Жиди, навіть ті, що були християнами. Для них поверхне обрізаннє було ознакою, що обрізаний є членом вибраного народу. Їм рівнож було тяжко признати, щоби Бог міг приняти до своєї ласки поганів, так як се Він приняв Жидів. Їм тяжко було приз нати, що вони не були лучші від поган.

Ту саму трудність мають декотрі народи і те пер. Але в своїм часі всі мусять признати, що Бог не дивиться на лице чоловіка, але признає тих, що покланяються Йому духом і прав дою.

8 Много християнів думали, що Павло зай шов задалеко. Суперечка чим раз росла. Фальшиві брати, котрі старалися перешкодити церкві, скористали з нагоди і ширили замішаннє.

9 Навіть прочі апостоли, окрім Павла, не мали ясного поняття. Єслиб вони були розуміли справу добре, то справді не було би тої суперечки між ними. Церква булаб одно тіло і не булоб розлуки між ними. Павло походив із секти фарисейської; але ставшись християнином, тоді для него Христос був все, що потрібно було для спасення. Церемонії закону вже не були потрібні. Його браття, котрі знали Ісуса особисто, не розуміли справи так ясно; але вони були вірні свому Господу. Пав ло мав ясне поняттє і не був так забитий (формалізмом). Він не лише був чесний, але і відважний, і тому висказав отверто то, що він вірив була правда.

10 Декотрі браття з Юдеї научали, що лише коли чоловік буде обрізаний, після закону Мойсея, інакше він не зможе спастися. Павло і Варнава противилися сій науці. Наслідок сеї суперечки був, що Павло, Варнава і інші були післані до Єрусалиму, щоб обговорити сю справу з прочими апостолами і стар шими. Коли вони прибули на місце, в Єрусалим, вони скликали конвенцію котрої предсідателем був Яків. На сім зібранню були оди ниці погляду фарисейського, себто вони віри ли, що релігійні церемонії мали практикуватися і надалі. Вони твердили, що конечно тре ба обрізуватися всім, і що всі, щоби спастися, мусять тримати Мойсеїв закон. По довшій дискусії за і про, Петро промовив до зібраних:

11"Мужі, брати ви знаєте, що з давних днів Бог між нами вибрав мене, щоб через мої уста погане чули слово благовістя, та й увіровали. І Бог, що знає серця, свідкував їм, давши їм Духа святого, як нам, і не розріжнив нічого між нами й ними, вірою очистивши серця їх. Тепер же чого спокушуєте Бога, щоб наложити ярмо на шию ученикам, котрого ні батьки наші, ні ми не здоліли носи ти. Ми віруємо, що благодаттю Господа Ісуса Христа спасемось, яко же і вони." – Дії ап. 15:7–12.

12 Сей аргумент ап. Павла так був переконуючий, що всі присутні втихли. Тоді Варнава і Павло розсказали, які чуда і дива Бог ділав через них між поганами.

13 Яків, переслухавши справу уважно, міг, за помочию Божою, зрозуміти справу ясно. Він зрозумів, що Бог від тепер не бажав жертви звірят і також, що прийшов кінець службі священників, котрі походили з Левітів. Він зрозумів, що храму вже більше не було потреба, ані церемонія обрізання не була конечна. Тоді йому стало ясно, що Бог не відноситься лише до Ізраїльського народа як колись. Він зрозумів ясно слова пророка Амо са.

14 При закінченню Яків зсумувавши думки всеї справи сказав:"Мужі брати, вислухайте мене. Симон оповів, як Бог зглянувся, з поган приняти людей в імя своє. З сим сходяться слова пророчі, яко ж написано:"Після сьо го вернуся, і збудую намет Давидів, що впав, і руїни його збудую знов і поставлю його, щоб остальні з людей шукали Господа, і всі народи, на котрих призвано імя моє, глаголе Господь, що робить оце все." – Дії ап. 15:13-17.

15 Тоді перший раз всі апостоли зрозуміли Божий плян, і від тоді всі були одної думки. Аж тепер вони зрозуміли, що Бог відкинув Левітів, як священників, і що Ізраїльський нарід був також відкинений від Божої ласки на час. їм стало ясно, що всі форми, які увій шли через закон, перестали істнувати, але Бо жа обітниця була надальше добра і певна. Без сумніву, що Павло ще тоді розумів, як се він і висказав пізніше до Римлян, що Бог не відкинув свій нарід навсегда, але по вибраню церкви, Він знову приверне їх до своєї ласки.

Наслідки Конвенції

16 Остаточно конвенція прийшла до заключення. Всі, що бажали чинити волю Божу, винесли красше вирозуміннє Божої волі. Пав ло був оправданий і всі, що поперали сю саму правду також були оправдані. Вони побачили, що Христос є дорога правда і життє, і нема иншого способу, щоб спастися. Се був критичний час для церкви і сей спір у церкві виробив бажаннє до дальшого пізнання прав ди. Вони чесно бажали пізнати правду, і Гос подь Бог нагородив їх.

17 Але Єгова відкрив їм більше про свій плян в сім часі чим вони сподівалися. Вони побачили, що Єгова дав свою ласку поганам і зміж них Він вибирає людей для свого імя і по сім Його ласка знов вернеться до Ізраїля і аж тоді Він отворить дорогу для всіх людей, котрою вони повернуть назад до Него.

18 Нинішна церква, поглянувши назад в історію розвою першої церкви, може научитися, як Бог провадив своїх людей і від часу до часу давав їм яснійше видіннє свого пляну. Наприклад, коли прийшов клопіт на церкву 1918 року, богато думали, що їх робота скінчилася. Пізніше, 1922 року, під час конвенції, яснійше вирозуміння прийшло для церк-

ви. Церква тоді побачила, що Господь прийшов до свого храму і від тоді ум посвячених став просвітчений відносно їх обовязків наложених на них.

Люди для цілі

19 На тій конференції в Єрусалимі Яків зрозумів і оголосив, що Бог має певне діло до виконання, а по сім Його ласка вернеться знов до Ізраїля. Там вони зрозуміли, що Бог покликує людей для своєї цілі з між поган. Не було там згадано, що вони отримають ті самі благославенства, які Бог мав для Ізраїльського народу. Там було згадано лише, що вибиралося людей з між поган для спеціяльної цілі. Се була новина. Бог замірив вибрати собі людей, щоб сі несли свідоцтво про Його імя.

Мильне вірування правовірних

20 Звичайний чоловік читаючи слова Якова не може зрозуміти їх значіння. Після вірування правовірного християнства то чоловік, котрий спасся вірою, йде просто до неба зараз по смерти. Єслиж він не був один із збавлених, тоді такий йде на вічні муки. Ся наука походить від диявола, через що він ошукав много людей. Ціль диявола була, щоб сим відвернути людський ум від Єгови. Та з початком другої присутности Христа, світло засияло яснійше із слова Божого і слова апостола Якова стали зрозумілими. Але від коли наш Господь увійшов у свій храм, від тоді справа стала ще яснійша чим коли будь перед тим. Так і можна було сподіватися, бо написано, що блискавки виходили з храму, що в небі. (Одкр. 11:19) Господь так і обіцяв, що світло з Його слова буде яснійше сияти аж до повного дня.

21 Довго практикований формалізм, котрий називають релігією, закрив цілковито правду Божого пляну. З другим приходом Господа прийшло відсвіженнє від лиця Його присутности. Від тоді Бог просвітчує ум людський і дає їм ясне видіннє свого пляну. Аж тоді стало їм ясно, що після обітниці зробленої Авраамові, вийде насіннє, котре буде благословити всі народи землі; і що то насіннє складається з Ісуса Христа, возлюбленого Божого сина, і Його вірних послідувателів. Сі є насіннєм Авраама задля їх віри в Бога Єгову. Павло висказав сю саму думку коли писав: "Справді бо не ангелів приймає, а насіннє Авраамове приймає." (Жид. 2:16). Се й но ті, що мають віру Авраама, і котрі себе і все, що мають, віддали на службу Богу, і котрі є приняті через Христа, будуть тим обіцяним насіннєм. Такі виходять з організації диявольської і стають членами Божої організації. Правдиві послідувателі Ісуса, посвятившися всеціло на службу Єгови, сталися народом для Його імя.

22 Ся вибрана кляса для Його імя, є мале стадо про котре Ісус згадує в Луки 12:32: "Не лякайся, мале стадо: бо вподобалась Отцеві вашому вам дати царство." В иншім переводі сі слова звучать: "Дороге стадо Боже." Члени сего стада є дуже дорогі для Бога Єгови, бо вони є слугами Його, котрі ідуть слідами Ісуса. Їх ціль є прославити імя Боже через спосіб їх життя і також службу, задля їх вірности. Господь Бог дав їм обітницю найвисшої нагороди, яку коли будь отримають-Його сотворіння. Ся нагорода буде місце на престолі в царстві Ісуса Христа і життє на по земі Божої природи. Вони будуть співнаслідниками з їх головою, Ісусом Христом.

23 Слова Якова "Люди для імя Його" не означують людей для імя Ісуса. Члени церкви є невістою Христа і сі носять імя свого молодого, свого князя. То однак се не є правдиве значіннє тих слів, висказаних в тім тексті. Члени церкви становлять тіло Христа і є співнаслідниками з Ним. Вони становлять дім синів, котрих головою є Ісус і мають Його імя, свого Господа, і Голови. Вони мусять бути на подобиє їх Господа Ісуса. Для сих Єгова обіцяв нагороду безсмертности і вони є членами родини Єгови. Але слова висказані Яковом на сій конференції не відносяться до сих річей.

Правдиве значіння.

24 Яке ж правдиве значення сих слів Якова? З приходом кінця християнської доби більше світло засияло зі слова Божого. В дійсности слова Якова, люди для Його імя, є пророцтвом. Пророцтво можна зрозуміти лише коли вже сповниться або коли воно є в процесі сповнення. Не зрозумілі тексти св. Письма тепер стають ясні. Се збільшаюче світло змінило погляди в умах посвячених, але і принесло більшу радість.

25 Тепер Бог обявив своїм помазанцям, що Він постановив прославити своє імя в людських умах і перед всім своїм творивом нім прийде кінець диявольської організації. Бог відкрив свому народу, що Він посадив свого сина на престолі Його, і по сім Він дасть велике свідоцтво про своє імя на землі і тоді прийде великий день горя, якого люди ніколи перед тим не знали. (Мат.24:22; Дан.12:1). В тім часі горя Боже імя буде прославлене.

26 Що ж то значить, що імя Єгови буде прославлене? Ся відповідь мусить бути на підставі св. Письма. Чи се значить, що Божий характер буде прославлений? Ні, не се. Бог є характер і ніхто не може пошкодити Йому. Він є чистий і святий. Його любов, сила, мудрість і справедливість є совершенна. Він є

любов і в Йому не знаходиться самолюбства. Але слави Його через довгий час не було на землі. До сего спричинився ворог, сатана, котрий відвернув ум людський від Бога. Наслідок сеї опозиції сатани є, що люди взагалі не знають Бога. Бог не міг дати вічне життя сотворінню і рівночасно дозволити вічно сп ротивлятися Йому. Про Його імя і славу мусится повідомити всіх сотворінь, бо від Него лише походить життє. Тому прославленнє Його імя не є самолюбним ділом а за для добра тих, що бажають життя.

27 Бог через ріжні образи і тіни показав, що Він задумав зробити по скінченню світа. До сего Він уживав свій вибраний нарід. Ізраїль знаходився в Єгипті через довгий час під пановаанєм жорстокої руки Фараона. Коли Фа раон відмовився відпустити Ізраїльтян на во лю, тоді Бог через свого слугу Мойсея, сказав так до Фараона:“ Сего бо разу нашлю всі муки мої на серце твоє, і дворян твоїх, і людей твоїх, щоб ти знав, що нема нікого як я на всій землі.Та тільки про те щадив тебе, щоб на тобі показати потугу мою, і щоб імя моє проповідано по всій землі.” (2Мойс. 9:14,16). Сі і инші тексти показують ціль Єго ви, як Його плян буде виконаний при кінци віка. Фараон представляв сатану, диявола, а Фараонове правительство представляє диявольську організацію.

28 В тім часі люди забули за Бога, сотворите ля чоловіка, неба і землі. Час від часу Єгова обявляв своє імя народам. Наприклад, через потоп Він обявив свою силу. Він знищив башту Бабель, щоб вони памятали і жили в гармонії Його волі. Але з бігом часу сі всі лек ції люди забували. Єгипет виріс до великої сили, і став гордий своєї могутности. Люди думали , що Фараон має силу зробити, що йо му подобається. Він був гордий і зарозумілий. Отже, коли Мойсей, в імя Єгови, зробив просьбу відносно Ізраїльського народу, тоді Фараон відповів:“Хто є Єгова, щоб я мав слухати голосу його і випустив Ізраїльський нарід на волю?Я не знаю Єгови, ані Ізраїльського народу не випущу.” – 2Мойс. 5:2.

29 Фараон сполягав на силу своїх магіків, своїх богів і на самого себе, і тому визивав Єгову. Він був представителем самого диявола і його слова представляли думки цілого світа, як його держави. Фараон зневажив імя Єгови і тому Єгова мусів обявити свою силу, щоб люди не забули про Його імя задля їх власного добра. Св. Письмо показує, що Він пішов до Єгипту, щоб обявити свою силу, і власть перед очима всіх людей.

30 Слуга Божий Давид описуючи про Єгову і Його нарід, сказав:“ І де другий народ, що був би рівен твому народові Ізраїлеві, сьомуєдиному народові на землі, задля котрого приходив Бог, щоб придбати його собі в на род, і прославити своє імя, й вдіяти велике й страшне перед народом твоїм, що його викупив собі від Єгиптян, вбиваючи їх?” (Сам. 7:23). Підставу сего тексту знаходимо в словах Єгови через Мойсея до Фараона. Він сказав:“ Та тільки про те щадив тебе, щоб на тобі показати потугу мою, і щоб імя моє проповідано по всій землі.” – 2Мойс. 9:16.

31 Св. Писаннє, через ріжні образки і типи, описує обставини, які мусять перейти в останних часах тоді, коли прийде велика переломова хвиля для народів. Нині на землі істнують як раз такі обставини як істнували в Єгипті, що було образам на нинішний час. Жадний случай в історії світа не пасує нинішним подіям, так як се бачимо в образі через Фараона і Єгипет. То, що Бог зробив з Єгиптом, щоб прославити своє імя, преображує нам спосіб, як Він прославить своє імя в очах всіх сотворінь при кінци світа.

32 Нинішні люди здається забули за Бога Єгову. Слова Псальмісти як раз відносяться до нинішних беззаконників: “В него усе думка: нема Бога!” (Псал. 10:4) І дальше Псальміста говорить: “Господь споглянув з неба на дітей людських, щоб побачити, чи є розумний, що шукає Бога.“ (Псал. 14:2) Сі слова описують обставини війни між людьми, коли всі людські змагання, людські науки і людські системи прийдуть до повних жнив. В теперешнім часі, хотяй є много так званих хрнстиянських громад, то однак їх думки є далеко від Бога.

33 Люди дійшли до небезпечної точки. Обставини між людьми такі самі як за часів перед потом і Бог мусить їх знищити. За сі обставини найбільше є виноваті проводарі народів. В дійсности, вони є ті, що нищать землю. (Одкр. 11:18) Люди взагалі є виноваті за їх незнаннє про Бога Єгову, і помимо сего, що вони мали нагоду пізнати і жити після науки Єґови, то однак, вони радше пішли слідами їх злих проводарів. Тому приходить на світ горе якого люди ніколи перед тим не знали. Але Бог укоротить то горе.

34 Нинішні обставини де що відмінні від попередних часів. Колись Єгипет лише був замішаний в суперечці проти Єґови. Нині не одна держава є проти Єгови, а цілий світ гно бить людей. Прийшов час, і Бог визволить їх на волю з під гнету тиранів. Сатана, великий ворог Бога і людей, гнобить нарід через свою організацію. Учителі страшили людей вічними муками в пеклі. Пануючі власти диявольської організації, котрі приняли знак звіра на руку обо чоло, будуть строго покарані в часі великого горя. Та перше, нім прийде Божа кара на них, Він повідомить їх о сім; і сей час по повідомленню, Бог зішле свою кару

Його свідки

35 Щоб виконати своє діло, Бог мусів мати знаряд або людей, щоб через них Він виконав сю роботу. Робота сего знаряду або людей має бути подібна роботі, яку робив Мойсей (перед виходом Ізраїльського народа з Єгипту). Та тепер Бог не поручив сеї роботи одній одиниці, а вибрав многоє число вірних послідователів Ісуса Христа і сих Він назвав своїми слугами. Сих слуг, коли Він прийшов до своєї святині, знайшов, що вони вірно берегли інтересів Його царства, і тому зробив їх слугами всего свого добра. Се товариство вірних посвячених Господь називає "вірний і розумний слуга."

36 Ісаія у уяві бачив видіннє і чув голос, що Господь говорив до него:" Кого б мені послати, і хто нам пійде.?" Він відповів:" Ось я, пошли мене." Сей образець представляє Божих людей, котрі є тим " вірним і мудрим слугою." Вони чують в сім часі голос:" Кого б мені послати? і вони відповідають:"Ось я, пошли мене."

37 Бог предвидів нинішні обставини і знав, що настане. Давид, Його слуга, написав слова в пророцтві, котрі будуть в устах того слуги. Він сказав:" Нехай встане Бог! Щоб розсипалися вороги Його, і розбились перед Ним ненавидники Його." Давид в нинішнім місці описуючи день горя, а тоді каже: "Дав линути животворному дощеві, о Боже; ти крі пив наслідде твоє, коли воно томилось." Дощ є символом відсвіжающої правди, котра прийшла в сім часі. І тоді так каже: "Господь прорік слово, і було вістовниць велика сила." – Псал. 68:1,9,11.

38 В сих словах Бог заховав часть свого пляну. Колиж приходить властивий час, Він відкриває їх значіннє. В сім часі Він покликує вірних і говорить до них (через своє слово) а вони відповідають:"Ось я посилай мене." Сих вірних Він громадить в товариство і Псальміста називає їх "велика сила." Та се товариство не є велике числом, ані не велике у своїй силі; але сильні в Господі і в потузі сили Його. Господь обявив свою ціль, і тепер Він велить свому слузі, що вибрав його для свого імя голосити про Його ціль і виславляти Його імя.

39 Дійсно посвячені знають, чого Бог бажає щоб вони робили в сім часі. Вони розуміють, що Божа ціль є, щоб давати свідоцтво про Його імя.Сі вірні хватають за сю привілею і свідчать в честь імени Бога Єгови. Сим вони служать Господеві дають свідоцтво проти диявольської організації і розказують людям, що прийшов час і воля Єгови мусить бути виконана на землі. Вони стоять перед володарами світа так, як Мойсей стояв перед Фараоном. Вони заявляють волю Божу одважно так, як і Мойсей заявив. Се є доказом, що вони мають любов до Бога. (1Йоана 4:17,18). Вони тримають се бе чистими і відділеними від світа. Вони зна ють, що ворог знищив би їх сей час, але Єгова охороняє їх від злого.

40 Сей факт, що на землі є тепер люде, котрі помимо опозиції несуть дальше свідоцтво про імя Єгови і є проти організації ворога, котра складається з духовенства і політикерів і богатерів, є доказом, що жиємо в часі, в котрім слова Якова сповнилися. В сім часі Бог вислав свою правду для поган, щоб з між них вибрати людей для свого імя.

41 Кождий ученик Слова Божого знає, що церква складається з тих, котрі з природи були Жидами і Поганами. Але є зазначено в св. Письмі щоб з поган прийняти " людей в своє імя." Хотяй для Бога є все можливим, то однак, Бог ділає все, як се називаємо в натуральний спосіб. Єслиб свідоцтво нині давали Жиди, то можемо легко бачити, що їх робота булаб без успішна. Щоби дати свідоцтво про своє імя при кінці поганського часу, тому Бог вибрав людей для свого імя з між Поган.

42 Сі Божі свідки мають ясну вість, про котру вони сповіщають відважно володарям і народам на землі. Вони заявляють, що Бог посадив свого помазаного царя на своїм престолі і тепер всі народи мусять бути послушні Йому. Вони з ласки Божої, мають виразьно визначену роботу, чим вони помагають установити царство на землі.

43 Всі люди, чи то приятелі чи вороги, подивляли Ісуса. Його життє було доказом, що Божа сила була з Ним. Апостол Павло був свідком, що Бог благословив всіх, котрі приймали слова Христові. Так само і тепер із членами тіла Христового. Бог обявить свою силу задля них. Много людей думають, що на світі нема правдивого християнства. Вони бачуть, що те зорганізаване християнство є ошуством. Але коли вони побачуть, що на землі є кільканайцять правдивих християн і що християнство не є невдачою, много з них прославить Бога. Апостол про се так пише:" Вести добре життє своє між поганами, щоб у чому судять вас яко лиходіїв, наглядаючи добрі діла ваші, славили Бога в день одвідання." – 1Петра 2:12.

44 День Божого одвідання вже близько. Помазанці Єгови вірно виконують свою роботу, прославляючи Його імя і силу доказують, що вони є люди Його імя. Бог покликав Мойсея до служби як раз на час. Так і тепер Він покликав людей для свого імя з між поган, щоб вони давали свідоцтво на землі.

45 Робота яку Він тепер виконує є найбільша з між усіх діл, які Він робив між людьми.

Чому Жиди мали трудність приняти поган в товариство між себе? Що повинно було переконати перших християнів, що Жидівські церемонії повинні були бути знесені? В який спосіб Господь пояснив сю справу? Чому Павло міг ясніше зрозуміти справу чим прочі? § 5–9.

Як Павло і Варнава відносилися до церемонії обрізання? Які кроки були предприняті щоб зрозуміти сю справу? (Дії ап.15:2) О чім пригадував Петро апостолам і старшим? Який був наслідок сего? § 10–12.

Як віднісся Яків до сего питання? Які аргументи Яків подав? До якого заключення прийшли апостоли і інші зібрані на конвенції? § 13–15.

Котрі точки Божого пляну стали ясніші під час конвенції? Наведи случай як Єгова провадить і дбає за своїх дітей. § 16–18.

Після пророцтва згаданого Яковом, то що Бог робив під час християнської доби? Для якої цілі? § 19.

Від кого походить наука так званих правовірних християн? Яка була ціль автора сих наук? Від кого і чому прийшло збільшаюче світло? До кого відносяться слова "насіння обітниці"? Як можна стати частиною того насіння? § 20–21.

Що значить "Люди для Його імя"? Наведи де що про їх радість і благословенства. Яка є їх привілея? Поясни в коротці їх нагороду в будуччині. § 22,23.

Як довго сповнялося пророцтво Якова? Чому не можна було зрозуміти сего пророцтва передше? Чому Бог дає ясне вирозуміннє свого пляну в останнім часі? § 24–25.

Які обставини приведуть до прославлення імя Єгови? Для якої цілі се буде зроблено? Чому муситься перше дати свідоцтво? § 26.

Розкажи як Єгова зробив образ теперішних обставин. Докажи, що се було наукою на теперішний час. § 27–31.

В чім теперішні обставини є подібні до обставин перед потопом? Також перед виходом з Єгипту? Яка є ріжниця між ними? Як забагато є відвічальні проводарі в сих случаях? Чому люди є почасти винуваті також за сі обставини? § 32–34.

Хто був ужитий, щоб вивести Ізраїля на волю? Чому він був вибраний для тої цілі? По чім мож на пізнати "слугу" в теперішнім часі? Чому Господь зробив того слугу оправдателем всего свого добра? Порівнай позицію Ісаії з теперішним даванням свідоцтва. Поясни Псальму 68:11, 35–38.

Порівнай теперішне даваннє свідоцтва з тим, як Мойсей стаяв перед Фараоном. Чого доказом се є, що до часу в якім жиємо? Поясни 1 Йоана 4:17,18. 39,40. Чому люди для Його імя були взяті з між поган? Яку вість тепер треба голосити? 41,42.

Як задивляються тепер люди на християнство? Наведи і поясни 1 Петра 2:12. Як можна порівнати давання теперішного свідоцтва з роботою Мойсея в Єгипті і роботою Ісуса при кінци Його місії на землі? §43–45.

В якім часі приповісті про царство сповнилися? §46–49.

Як можуть помазанці тішитися своєю провізією і відчувати свою силу? Що значить радість для християнина? Що дає християнам заохочення? Чим він доказує свою любов до Господа? Через що його віра і ревність збільшається і не впадає? §50–53.

ПРИГОТОВЛЕННЄ ДО РЕСТИТУЦІЇ

Як уже відомо нам, то Біблія містить у собі відкриттє Божого пляну відносно роду людського з під неволі гріха і з під прокляття смерти, що прийшло на рід людський, через перших переступників. Біблія учить, що Бог, через назначеного ним спасителя, визволить людей з під насильства сатани і приверне їх знов до гармонії з собою і вони будуть тішитися повними благослословенствами, котрі Бог дав першому чоловіку в раю.

2 Коли Бог давав вирок засуду проти Адама і Єви, тоді Він дав і початок надії привернення. Бог не міг висказати обітниці привернення ясно, бо Адам согрішив добровільно і кара за гріх (смерть) була виразно дана; і тому се не було б на місце давати кару за гріх і рівночасно зараз обіцювати знесення тогож. Надія реституції була захована у вироці проти вужа, котрий також брав участь у спокусі чоловіка до гріха. З іншого місця св. Письма довідує мося, що вуж був лише знарядом сатани. Сатана, будучи повний амбіції, шукав звести сю першу совершенну пару з під Божої опіки, і забажав збудувати собі велику імперію, котра мала б складатися з людей і ангелів. Пророк Ісаїя наводить слова сатани, котрий сказав так:" Взійду на висоти хмарні і рівнею тому зроблюсь, що Всевишнім зветься. (Ісаїї 14:14). Сатана тут побачив нагоду статися подібним Богу. Він не дбав яке нещастє, ані яку руїну, ані який біль він своїм поступком спричинить, чи то в небі чи на землі, щоби лише задоволити свою амбіцію. До сатани Бог сказав:" І положу ворогуваннє між тобою й жінкою і між насінням твоїм і насінням її, воно розчавлюватиме тобі голову, ти ж упиватимешся йому в пяту." (1Мойс.3:14). З сих слів бачимо, що має бути війна і в тій боротьбі сатана стратить життє.

3 Чоловік і його жена, чуючи вирок проти вужа, мусіли розуміти, що побідоносне насіннє жени колись зробить реституцію. Але певної обітниці не було, і їх надія була неясна і сумна

Вони могли припускати, що єсли вуж, їх видимий символ ворога, котрий вдавав за їх приятеля, буде знищений, то аж тоді сила гріха буде зломана. Вони могли легко здогадувати ся, що добрий сотворитель, котрого доброту вони уже закоштували, не сказав сих слів без значіння, а що насіння не лише що спасе світ від смерти, але і також приверне назад до совершенного стану.

4 Апостол рівнож поперає правду про упадок чоловіка в гріх, його відлученняся від ласки сотворителя. Під впливом св. Духа він так пише до Римлян:“ Бо дожиданнє творива дожидає одкриттє синів Божих. Суєті бо твориво підневолилось не по волі, а через підневолившого, в надії, що й саме твориво визволиться з неволі зотління на волю слави дітей Божих.” (Рим.8:19–21). Той самий апостол, будучи освітчений св. духом, написав, що насіння жени є Христос, котре Бог вибрав, перше Ісуса, а потім вірних у Христі Ісусі, котрих Бог приняв як совершенних в Христі.

5 Як бачимо, Павло учить, що все твориво стогне і дожидає аж те обіцяне насіння буде вибране; і що спаситель не може вийти з між людей, ані самий із себе повстати.

6 Світ і донині стогне під тягарем гріха і не має жадної надії. Він (світ) не знає нікого ні в небі ні на землі, щоб хто визволив його з того гріха, що закуло його в кайдани гріху, терпіння і смерти. Павло описав злидні людські, як вони є піддані марноті, є безпомічні, жиють у домінії зла, але і він пояснив більше чим прочі апостоли про славне визволеннє людства.

7 Єслиб церкви, котрі приписують собі, що вони представляють Христа і Його науку, були вірні Богу і Христу, вони були б училися від Павла і не страхали людей вічними муками, користаючи з їх незнання. Ся догма увійшла в серця міліонів людей і через се нині світ знаходиться в кайданах забобонів і страху. Тепер зауважимо ріжницю змісту в данім вироці засуду у раю. Вужа Бог прокляв; жінці була дана неясна надія, як ми уже довідалися; а Адам був засуджений на тяжку працю в дорозі до смерти. Він був узятий зі землі і мав пійти назад у землю. – 1Мойс. 3:14–19.

8 Бог не дав Адамові ніякої обітниці. Надія, яку Бог дав, мала вийти з насіння жени. Адам представляє добровільних грішників; тих, що відходять від ласки Божої і чинять свою власну волю.

9 Жена представляє людей, що будуть мимоволі ошукані і дістануться мимохіть під силу гріха. Діти Єви є весь рід людський, котрий прийшов на світ серед обставин гріха; а Адам представляє одиниць, котрі жиють коштом других людей і недбають і не шанують Бога.

10 Тепер вкоротці переглянемо насіння жени, через котре має прийти визволеннє. Хто то є то насіннє і як воно має прийти?

11 На підставі сего, як Єва іменовала своїх синів, можна побачити, що вона надіялась, що один з її синів мав бути обіцяним насіннєм. Можливо, що на Каїна вона не мала надії, але більше сподівалася, що Авель буде ним. Коли Авель умер її надія віджила в Сеті, бо вона сказала, що Єгова дав її його замість Авеля. – 1Мойс. 4:25.

12 Та з бігом часу, Сет умер тоді давно перед тим мусіла стратити надію побачити надію побачити насіннє, через котре мало прийти визволеннє. Не було тоді нікого в кім би сповнилася та обітниця, бо увесь рід людський, під впливом диявола і його сил, скорим ходом падав чим раз глибше в гріх і пізнійше, окрім Ноєвої родини, все було знищене з лиця землі потопом.

13 Аж чотири сто років по потопі Бог покликав із земаі халдейської Авраама, котрий походив з покоління Сета, і дав йому обітницю, що в його насінню будуть благословенні всі народи землі, єслн він опустить свою землю і переберетьcя до нової Богом обіцяної землі (1 Мойс. 12:1; 22:18) Ся угода з Авраамом і Божа обітниця, що в його насінню будуть благословенні всі народи землі, є неначе друге кілько надії, котре мало початок в раю. Хотяй дві тисячі літ уплило від першої згадки про обітницю у раю до Авраамового часу, то однак сим Бог показав, будуччим поколінням, що Він не забуває свої обітниці.

14 Пізнійше Авраамів син, Ісаак, умер і опісля Яків, котрий брав участь в угоді, також помер. Генерація за генерацію переходили, але насіння, що мало розтерти голову вужеві або сатані не появлялось. Однак вірні Ізраїльтяни умерали в надії, що колись воно прийде.

15 Пізнійше Мойсей пророкував, що Бог дасть колись учителя і визволителя подібного Йому. (5Мойс.18:15). Вірні Ізраїльтяни дальше визирали приходу месії, але Бог більше не пояснював своєї обітниці аж до часу, коли Давид став царем. Бог уподобав царя Давиди задля сего, що він учив Ізраїльський нарід шанувати Бога і самий почитав імя Єгови.

16 Давид навіть оплянував збудувати храм для скині завіту, і сим, як він думав, прославити імя Єгови. Але Єгова не позволив Давидові збудувати храм, бо Давид був чоловіком війни, а храм мусів представляти мир на землі і гармонію, між Богом а людьми. Бог, щоби нагородити Давида за його щирість, зробив через пророка Натана, обітницю, що Він збудує Давидові дім, з котрого вийде цар,

котрий сидітиме на престолі Господнім по віки. – Псал. 89:29; 2 Сам. 7:13. Від тоді Давид зрозумів, що з його лінії вийде насіннє, так довго ожиданне. Він предвидів, що то насіннє буде благословити всі народи землі, після даної обітниці Авраамові, і буде царем у силі. Справді, щоби то насіннє могло благословити людей, то треба йому дати силу, я не лише зродити в йому бажання благословити. То насіннє мусить посідати таку силу, щоб воно могло благославити людей навіть серед опозиції ворога. "Правовірні" християни кажуть, що Єгова всегда бажав благословити всіх людей, але не годен за для великої сили диявола і його ангелів. Така наука є хулою проти Бога.

17 Обітниця дана Давидові була лише ствердженням або запевненням попередної обітниці зробленої Авраамові.

18 В назначенім Богом часі народився Ісус із непорочної діви Марії з Назарету. Він не народився з плоті чоловіка, а був сплоджений силою св. духа. Ані Він не був утілений Бог у чоловіці, а був дійсним чоловіком. Хотяй Ісус не доказав, що Він є тим насіннєм, що має визволити свій нарід, але Він дав ясний доказ, що Він був сином Божим, і всі пророцтва про терпіння месії сповнилися в Йому. Він зробив много чудес, що було тимчасове приверненнє. Він навіть воскресив мертвих, хотяй не визволяв нікого; ані свого народу, ані поган.

19 Самий Ісус був убитий силою сатани і миродержителями віка сього. Бог збудив Його зі смерти і скоро по сім було показано, що Ісус був признаний Богом, яко спаситель світа і що Він сів по правиці Отця. Від тоді Він стався спасителем всіх тих котрим Бог дав пізнати правду. Він чекав поки число вірних буде повне, і сі будуть учасниками Його слави в Його царстві.

20 Великий день визволення настане тоді, коли царство буде в повні установлене на землі, на котре вже прийшов час. Тоді світ буде визволений з неволі гріха і смерти з під панування сатани, котре то панування зачалося з днем гріху Адама і Єви в раю.

ПІДНЕСЕННЄ ІСУСА

ПРО піднесеннє Ісуса є зазначено в двох місцях св. Письма. Перший раз згадано коли Никодим, жидівский князь прийшов уночі до Ісуса за для страху перед фарисеями. До него Ісус сказав: "І, як Мойсей підняв угору гадюку в пустині, так мусить бути піднятий і Син чоловічий."(Йоана 3:14) Другий раз Ісус сказав до своїх ученнків при кінці своєї міссії :"І як буду піднятий від землі, всіх притягну до себе." – Йоана 12:32.

2 Перший текст значить, то Бог постарався о спасення, але його може отримати лише той, що пізнав свій грішний стан і що він знаходиться під засудом смерти. В другім вершику є предсказано побіду Ісуса над своїми противниками і благославення людей.

3 Сі два тексти описують про дві відмінні фазі Божого заміру відносно свого Сина, яко спасителя світа. Перший текст учить про нагоду дану для тих, що шукають її; а другий учить, що Ісус через свою роботу дасть пізнати всім, що Він є Богом назначений спаситель. Перший учить про добровільне прийняттє Його за спасителя, а другий учить присилуване признаннє Його.

4 Ісус сказав Никодимові чому Він прийшов на світ. "Так бо полюбив Бог світ, що Сина свого єдинородного дав, щоб кожен віруючий в него не погиб, а мав життє вічне." (Йоана 3:16). Світ є під правлінням гріха і смерти; і много людей гине не маючи жадної надії на воскресення. І так усі люди погинули би єслиб Бог не перервав панованнє гріха і смерти. Ісус навів ілюстрацію Никодимови як їх отці нім вступили на ханаан землю, були заатаковані вужами і що спричиняло їм смерть. Сей буйний народ, хотяй був вже близько обіцяної землі, то ще і тоді нарікав проти розпорядження Єгови, кажучи, що лучше було для них умерти в Єгипті. Тому Бог вислав кару на них, вогняних вужів. Многі з них, що подорожували в пустині були засуджені на смерть. Але при кінци подорожи вони ще осталися живими і тому обявив навіть на них пробу, що вони є ті самі непослушні і невірні як і перед і для того, що засуд на смерть був справедливий. Ці вужі був знаряд, через що Бог давав заслужену кару на сих людей. Але коли люди кликали о поміч і визнавали покаяння, тоді Бог, за для просьби Мойсея, велів зробити мідяного вужа, котрий на проти сонячного світла виглядав як вогняний і сказав, що хто буде глядіти на вужа, той буде жити.

5 Той мідяний вуж представляв гріх людський, і коли вони дивилися на него, вони пригадували

свій гріх. Бо се й но признаннє свого гріха во ни могли статися вільними від прокляття. Всі, що гляділи ті і жили. (4Мойс.21:8,9). Сим Ісус показав, що коли Він буде піднесений, то Він понесе на собі гріхи людські.

6 Се був живий і зворушливий образ. Через се показано не лише що ціна викупу буде да на, але і також, що отруя гріха може бути зтерта і грішник може прийти до цілковитого здоровля. Смертельна отруя вужа, що зручно представляє гріх, може бути стримана. Бог не лише постарався о прощення гріхів, але і також уможливив зломати силу гріха для тих, що приймають спасеннє дане через Його возлюбленого Сина.

7 Ся ілюстрація також учить нас, як завелику дорогоцінність Бог дав, щоби викупити рід людський. Правовірні християни кажуть, що Бог самий себе дав за рід людський. Але ця доктрина не годиться з здоровим розумом, і розуміється не є основана на підставі св. Письма. Бог є безсмертний; Він не може умерти і для того смерть не має сили над Ним. Любов яку Він указав для світа то се що Він дав свого єдинородного Сина для спасення роду людського. Жертва була велика, а тим більше, що Він мусів умерти ганебною смертю. Син також зробив велику жертву бо все дав, що мав. Його будучність залежала не лише від Його віри, але Він мусів йти тернистою дорогою, бо як вуж був символом гріха, так і Ісус мав вмерти смертю грішника. Коли був піднесений на хрест тоді і здавалося що Його Отець, Його Бог, за був про него. Апостол Павло згадує про се жидам, кажучи:"Христос викупив нас од клятьби закону, ставшись за нас клятьбою, (писано бо: Проклят всяк, хто висить на дереві)". – Гал. 3:13.

8 По воскресенню Ісуса, апостоли оповістили перше Жидам а потім Павло Грекам і Римлянам, що Бог зробив Його спасителем і князем світа. Від коли Ісус вознісся много людей чули про него і увірували і ставалися правдивими послідувателями Його. З бігом часу західні народи, під правлінням Константина Великого, також лишили поганьство і визнавали Христа. Але всі мусять признати факт, що спосіб їх життя був мало змінений через то, що вони приняли Ісуса, яко новий предмет їх почитання. Поступованнє народів надальше оставало поганське помимо їх визнання Христа.

9 Хотяй вже минає дві тисячі років як Бог вивисшив Ісуса, яко лік для гріхом поражено го світа, то однак світ ще не є оздоровлений. Колиж застановимось уважно над сею справою то можемо сказати, що з огляду на фальшиву науку духовенства, приняттє християнства більше пошкодило людям чим помогло. Під сим не розуміємо, що християнство не мало жадного впливу на людей. Але клопіт в тім, що релігійні проводарі научили блуду місто правди і через се завели людей у фальшиву позицію. Християни потішали себе, що вони жиють після їх назви, але в дійсности вони є дальше поганами, про що свідчать їх народи як і приватне життє.

10 Люди взагалі не розуміють, чому Ісус був вивисшений. Католики носяться з хрестиками, Правовірні почитають ікони, а протестанти обшановують Біблію або який инший молитвенник, а про благославенства, котрі Бог має для них нічого не знають. Отже, як бачимо, то вивисшеннє Ісуса ще не було ліком для грішного світа.

11 Аж ту другий текст кидає своє світло. Ісус сказав:" І я, як буду піднятий від землі, всіх притягну до себе." (Йоана 12:32) Бог з жертви Ісуса більше принесе користи для роду людського чим до тепер самі люди скористали. Обставини, серед котрих Ісус висказав сі слова, є ключем до зрозуміння глибокого богацтва Божого пляну. Тоді Ісус прийшов до кінця своєї місії. З між міліонів людей так мале число слухало Його і увірували в него, що всі Його зусилля і старання можна назвати невдачою.

12 При кінци свого життя Ісус зайшов до святині. Він хотяй не був знеохочений, то все таки мусів відчувати до певної міри невдоволеннє задля невдачі своєї довгої праці; бо і дійсно з людської точки погляду то виглядало, що Його праця була невдачею помимо всіх Його старань, щоб розбудити народ. Хотяй люди взагалі радо принимали Його благословенства, але щоби признати Його за Божого післанця і змінити своє життє після Його науки, не думали. Коли Він ще був у храмі, приступили до него Його ученики, Филип і Андрей, сповістили, що кілька Греків бажають говорити з Ним. Сі люди, хотяй не Жиди, мали ширший світопогляд, чим Жиди в Єрусалимі, котрих проводарі були лицемірні фарисеї і священники. Тут був доказ, що много з поган були готові слухати Його і приняти Його. Але що мусіло вельми здивовати учеників, коли Ісус не пішов стрінути їх, а відповів:"Коли зерно пшеничне, впавши на землю не вмре, то одно зостанеться; колиж умре, то богато овощу приносить." (Йоана 12:24). Тоді додав:" І я, як буду піднесений від землі, всіх притягну до себе. Сим Він дав до зрозуміння, щоб Він міг принести плід, Він мусів перше умерти; і коли Він буде піднесений, тоді Він притягне до себе многих.

Хотяй Йоан каже, що ці слова відносилися до способу Ісусової смерти, то однак Ісус дивився на хрест, яко знаряд, через котрий Він мав бути піднесений до сили, і що Він знав, що се було в пляні Його Отця. Він бачив царство, в котрім Він самий мав бути царем. Він знав, що Отець замірив установити царство справедливости на землі. Він предвидів, що аж тоді люде спізнають Його любов; бо аж світло буде сияти на землі і многі спізнають Його. Він також знав, що Він притягне людей до себе через свою науку, про любов Божу; бо тоді вся сила буде в Його руках. Дуже радо бувби Він притягнув людей до свого Отця через чуда, свою роботу, і співчуттє і Його апостолів нім Його царство прийшло. Але Отець назначив час і тому Він мусів чекати аж той означений час прийде. І хотяй Ісус вже є вивисшений до божественної природи, то всеж Він дальше позістає послушним слугою Отця.

13 Отже, як бачимо, сі два тексти взяті під розвагу учать про два віки в котрих буде проповідуватись радісна новина. Перший учить про вік межи першим а другим приходом у котрім Бог притягає к собі людей через голошеннє їм про свою любов. В першім віці Він показує свого возлюбленого Сина, розпятого на хресті, і говорить їм про силу воскресення. Другий текст учить про тисячу років царювання Христового, зазначеного в Одкриттю 20:6.

14. В словах сказаних до Никодима, Ісус показав поклик церкви, члени котрої будуть покликані зі світа і будуть співнаслідниками Ісусового царства. (Рим. 8:17). Другий верш учить про день царства, в котрім Бог ужиє своєї сили, щоб знищити царюваннє зла; бо Бог вивисшив Ісуса і дав Йому власть і силу щоб Він повалив охоронний мур сатани і його агентів. Сю роботу Ісус напевно виконає помимо опору злих духів або людських властей, і дасть людям пізнати правду і любов Божу.

15 Лише мале число, в порівнянню з міліонами людей, чуло і розуміло смерть Ісуса, а ще меньше згодилося жити після науки Ісуса і йти Його слідами, через повне посвяченнє себе на службу Богу. Бог до тепер не старався навернути світ і зробити його відповідним мешканнєм для чоловіка, як де хто мильно научав. Бог ніколи не зазнає невдачі у своїм ділі. Самий Він каже про себе: " Як я задумав, і воно й буде; як я призначив, так і станеться."(Ісаїї 14:24). Коли царство Ісуса буде вповні устанавлено, коли завируха нинішного горя мине, тоді знов справедливість буде устанавлена, й людям повернеться надія і спасння.

ХТО Ж Є МІЙ БЛИЖНІЙ

ТАКЕ питаннє поставив один із жидівських проповідників або законників. Хотяй Ісус дав йому відповідь, котра є знана широко по світі, то однак се питаннє не є ясне для великої більшости так званих християн. Многі з них сегодня питають: Яке відношеннє повинно бути до нашого сусіди, а яке до загалу?

2 Той законник пішов до Ісуса, як здавалось, з дуже важним питаннєм: " Що робивши, життє вічне насліджу?"(Луки 10:25) Євангелиста Лука описуючи про сей случай не вагаєсь зазначити, що той законник не був чесний, бо прийшов до Ісуса, щоб спокусити Його. Ісус відповів йому:" В законі що написано? Як читаємо? Тоді законник відповів:"Люби Господа Бога твого всім серцем твоїм і всією душею твоєю, і всею силою твоєю, і всею думкою твоєю, та ближного твого, як себе самого." (Луки 1026,27). Тоді Ісус сказав йому, що відповідь була добра і велів йому чинити так і буде жити.

3 Законник зловився! Його відповідь проти самого себе; бо колиж він сповняв закон, то не бувби питав дороги до життя, але відчувби то життє в собі, після обітниці даної словом Божим при угоді з Ізраїлем. (3Мойс. 18:5). Законник хотів оправдати себе вдаючи, що він сповняв всі ті заповіди, але можливо задля непевности хто є його ближній, він міг помилитися і тому поспитав, не для інформації, а радше для аргументу:" Хто ж є мій ближній." Ісус міг був відповісти, що кождий Ізраїльтян є його ближнім; бо вони були виділений Богом нарід, котрому Бог дав закон на горі Синай, що регулювало їх соціальне життє.

4 Закон на горі Синай був даний лише для Ізраїля. Вони були відділені від усіх прочих народів, щоб вони могли почитати правдивого Бога і жити і дбати для добра свого народу взагалі. Але Ісус мав щось більшого научити книжника і слухачів, як і своїх учеників; бо дуже можливо, що той законник не включав митарів та грішників за своїх ближних. Для того Ісус сказав йому історію про доброго Самарянина.

5 Знаючи добре факт, що дорога з Єрусалиму до Єрихону була небезпечна задля нападу розбійників, Він розповів йому про одного по дорожного,

що попався між розбійників, котрі обнажили його і лишили край дороги напів мертвого. Ісус дальше розповів, як священник йшов дорогою і бачив обкровавлену жертву розбійників, але не дбав помочи йому а пішов дорогою дальше. Також і Левіт ішов коло раненого, але і сей також так зробив як і священник. Тоді розповів Ісус про Самарянина (кого жиди ненавиділи), що і він ішов тею ж дорогою. Але сей побачивши раненого, змилосердився над ним. Він позавязував і помастив оливою його рани, напоїв його вином, всідлав його на осла і завіз до гостинниці. Там він заплатив за обслугу і обіцяв платити всі решта кошта за догляд. Він сказав:" Доглядай його і над се видаси я вернувшись оддам тобі." – Луки 10:35.

6 Се повне всяких чеснот діло було зроблене Самарянином, котрого ненавиділи Жиди. Тоді сказав Ісус до законника:" Хто ж оце з тих трох здається тобі є ближнім тому, що попався між розбійниками? Законник не був настільки чесний, щоб сказати Самарянин, а відповів:" Хто зробив милость йому." Тоді сказав Ісус:" Іди і ти чини так." – Луки 10:3–37.

7 Треба памятати, що се була відповідь Ісуса на питання:" Хто ж мій ближній?" Ісус відповів йому на се питанням. Хто був ближній того подорожного чоловіка? Священник, Левіт і законник питали, хто є мій ближній? Але Самарянин своїм ділом неначе питав: До кого я ближній? В сій історії криється велика правда. Повинність помагати лежить на тому, хто бачить потребу помочи. Після вузького вирозуміння букви закона, то Ізраїльтяни вважали за ближніх лише членів свого нороди. Але і се не значило, що Ізраїльтяни могли собі вибирати, кому вони мали співчувати а кому ні. Вони, після угоди з Богом, мали сей час давати всяку поміч потребуючому і то без жадного питання. Інакше вони ломали угоду. Єсли вони хотіли отримати благословенства обіцяні через угоду, тоді вони мусіли сповняти всі її услівя.

8 Питаємо: Чи треба розуміти, що та історія була дана Ісусом для загального поучення всіх людей, і що всі християни мають уважати себе ближними до всіх людей, і тому кождий є відвічальний до потребуючих помочи? З сего виринають инші питання: Яку відвічальність має чоловік до свого ближнього?

9 Милосердє, яке указав добрий Самарянин, було розбуджене співчуттє сеї прегарної чесноти, котру Бог защепив ще при сотворенню чоловіка. То добре діло Самарянина є взірцем золотого права не в уємній формі, іменно: Не чини другому того, щоб ти не хотів, тобі чинили. Се здається найвища моральна точка до котрої тепер люде можуть досягнути. Золоте право є уста новлене на позитивній формі, іменно:"І як хочете, щоб чинили вам люде, та і ви чиніть їм. – Луки 6:31.

10 Чи се значить, що Ісус сею історію установив золоте право тоді в силі? Чи ученики Ісуса мали йти по світі і помагати всім, що були злапані між триби світової машини? Чи вони мали вишукувати сумних і помогати їм в нещастю, спричиненого людьми? Де хто думає, що Ісус хотів щоб Його ученики чинили се і уважають слова апостола Якова, як ясну засаду релігії. Яків так сказав: "Ото бо віра чиста і неопоганена перед Богом і Отцем, щоб одвідувати сиріт і вдовиць у горю їх." (Якова 1:27). Многі думають, що вони мають ясне вирозуміннє засад релігійних, коли беруть сі слова яко прапор для свої церкви. Але коли приглянутися близше науці Нового Завіту то можемо побачити, що робота Ісуса Христа була щось більшим чим служити комусь коло стола або помагати фізичним недугам. Дивним є, що хто бере слова Якова за прапор церкви, той нехтує решта його словами а іменно:" І держати себе неопоганеним від світа." Що ж Яків розумів під сими словами? Відповідаємо: Під сими словами він розумів світські організації як се він опісля висловився: "Хто є приятелем світа, той ворогом Бога." (4:4). Але під сим він не розумів, що ученики Ісуса мусять, як монахи, відлучитися від людей, ані що його ученики мусять відкинути від себе життєві потреби і уважати їх за злі річи. Духовий Ізраїль складається з посвячених послідователів Ісуса. Вони є розкинені широко між людьми, а не як тілесний Ізраїль був відлучений від всіх других народів. Надія духового Ізраїля є в небі. Члени духового Ізраїля не шукоють земської нагороди, або роскоші. Вони є всегда пильні в своїм заняттю, чи то вони вільні чи не вільні, вони жиють не для себе а для Господа. Вони стремлять до неба, там де їх Господь пішов, щоб приготовити їм місце, і коли прийде, забере їх до себе. Вони зрозуміли, що люди зорганізовали сі системи своєю мудрістю, без взгляду на сотворителя, Єгови Ізраїля; і що управителі сих системів є під впливом сатани, котрий є богом сего світа.

11Вони знають, що вони не в силі дати поміч сій системі. Вони памятають, що їх Господь був спокушований сатаною відносно ре формації, за що диявол обіцяв йому велику славу. Ціль сатани не була поміч людям, а радше, сим він хотів знищити Ісуса і відмовити Його від єдности з Отцем. Ось так розумів Яків світ. Отже ученики Ісуса, котрі тратили б час на поліпшення сего ладу, служили б сатані; бо

сатана старається продовжати сей порядок і сим противиться установленню царства Божого.

12 Коли Ісус дав се золоте право, то треба розуміти, що воно було дане для його учеників. Нічого не знаходимо в Його науці, щоб показувало, що Ісус укладав права для народі. Але в сім случаю хтоб то не жив після сего принципу буде благословенний. Наука, яку Ісус дав в історії доброго Самарянина не була заповідь для учеників після котрої вони малиб поводитися в зглядом других людей, але се добра порада для законника і всім подібним, хто питає: Хто ж є мій ближній?

13 Мабуть законник не знав, що вираз "ближній" не є ограничений до кількох улюблених осіб; тому Господь пояснив йому ціль закону і сказав, що треба закон мати в серці і мати бажаннє виконувати його.

14 Без сумніву, що історія про доброго Самарянина була дана як образ Божої любви і співчуття до всіх, що є обрабовані через злі обставини і лихі люде. Але се не є інструкція для номінальних християнів, щоб вони організовувалися в доброчинні товариства і визволяли бідних у світі з їх клопоту і бідноти. Сі християни не представляють Христа; а радше, вони були представлені священником і Левітом, котрі поминули обрабованого чоловіки на дорозі. Сі системи навіть багато спричинилися до нинішних обставин. Та вони можуть направити лихо до певної міри, колиб вони проповідували про наближаючеся царство Ісуса.

15 Ісус співчував терплячому людству; і тому Він прийшов у світ, щоб отворити дорогу до спасення для роду людського. Перше дав себе в жертву, яко ціну викупу, через що Він зробив примиреннє за гріх. По сім уподобалося Богу мати мале стадо товаришів Ісуса, і для того довгий протяг часу був даний між жертвою а визвооленнєм, щоб вибрати сю громаду з між людей. Ісус знав, що в Його царстві жертва викупу буде ужита для добра загалу. Вірні ученики Ісуса є часто докорені за їх відлученнєся від світа. Однак вони не є байдужні. Вони, через їх вірність, приготовляються до царювання з Господам і тоді вони будуть мати силу знищити рабівників людських прав.

16 До тепер люде управляли світ силою а не правдою, і ніхто не шукав пізнати волю Божу, чи то в урядах чи то в инших діяльностях. Нині нема найменьшої надії на поліпшеннє сих обставин. Політикери не можуть бути добрим Самарянином, бо самі вони заклопотані ріжними справами і сами собі не можуть дати помочи. Богатері знов клопочуться своїми власними справами, і не мають часу дати яку будь поміч тим, що попалися між триби світової машини. В решті, самі богатері є властителями сеї машини і вони знають, що доходи не можуть прийти з чесної праці, але через хитро обдумані пляни для визиску ближнього. Священники знов бажають щоб хтось инший займався помагати зрабованому і на пів мертвому людству. Тому вони є раді, хотяй заздрісні, коли якась доброчинна організація береться помагати безпомічним, а особливо тоді, коли їх запрошено благославити сю роботу.

17 Одиноке і властиве розвязаннє сих всіх питань є, що Бог назначив день, знаний як день Ісуса Христа. Тоді Ісус завяже рани обрабованому людству. Він забере їх до Божої гостинниці (Його царства) і добрий Самарянин, Ісус, котрий купив їх своїм життєм, загоїть рани і заплатить инші кошта, ціною свого чоловіческого життя, і сам служетеме їм у своїм царстві.

ТЕКСТИ І КОМЕНТАРІ НА ОСВІДЧЕНЯ

Середа, 6–го червня

"Він веде мене по праведній дорозі задля імени свого" – Псал. 23:3.

ЄГОВА провадив Ізаїля дорогою праведности за для імя свого. Він тепер провадитиме помазаних слуг своїх дорогою праведности за для імени свого. Він є великий Пастир, із рук Його стадо зазнає много благословенств. Єгова памятає свою угоду, що слава імени Його залежить від любви, вигоди добробуту Його стада. Він часом дозволяє ворогові нападати їх і грозити їм знищеннєм, але вірних Він провадить дорогою безпеки і в своїм часі визволить їх в повні з рук ворога. В часі великої проби Його обітниці дають потіху для Його помазанців. Всі, що люблять Бога, радуються Його добротою і радо сповняють заповіди Його. В сій хвилі не можливо є памятати Його заповіди не беручи участи в службі. Всі, що люблять Його, співають в честь імени Його.

Середа, 13–го червня.

"Хваліте імя Господа! Хваліте Його, слуги Господні!" Псал. – 135:1.

СЛОВА "Хваліте ім'я Господа" означають те саме, що алелуя. Се почуттє виходить із глибини серця з вдячности до Єгови за Його велику доброту і щастя, що спізнали Його і задля даної привілеї в службі Його. Наведені слова в тексті, є заохоченням слуг Божих, щоб вони величали ім'я Єгови. Бог указав свою велику доброту,

коли Він покликав нас бути співробітниками з Ним. Божі дорогі обітниці для церкви відносилися до будуччини, але радість в Господі, до котрої слуги Господа є запрошені, відноситься до теперішного часу. Ніколи ще не були такої нагоди так служити Господу як тепер. І тому всі що вірно служать Йому, є послушні до Його розказів і не можуть стриматись від співу в честь Його ім'я.

Середа 29–го червня

"Поможи нам, Боже, спасителю наш, для слави імені твого; і спаси нас і прости нам гріхи наші за для імені твого!"– Псал.79:9.

ВСІ, що виконують заповіди Божі і мають свідоцтво що вони Господні, є предметом нападу ворога. Часом боротьба дуже тяжка і не всегда Бог обявляє свій спосіб виживання. Часом вони терплять задля недбальства, або непослушенства у виконанню своїх задач. То му такі просять о прощення від усіх помилок, не задля себе самих, а ради сего, що вони носять на собі ім'я Господа. Вірний слуга всегда має на увазі більше ім'я Господа чим свою власну користь. Він скорше умер би чим зневажив ім'я Отця свого. Він умер би інше, щоб прославити ім'я. Всі такі вірні хватають за привілей і свідкують про Його любов і плян.

Середа, 27– го червня.

"Але він спас їх задля імя свого, щоб явити потугу свою."–Псал. 106:8.

ІЗРАЇЛЬТЯНИ задля великого гнету кликали до Єгови о поміч, і Він почув їх. Він визволив їх, не тому, що вони заслужили собі на се, а тому, що Він зробив їх своїм народом. Він не відвернув своїх ушей від клику о поміч терпячого народу і не визволив би їх з пропасти. Тепер народ Його є помазані слуги Божі на землі. Вони не є оправдані самі в собі. Їх щире бажання є праславити Бога, і вони є вірні у виконанні того ж. Бог не дозволить знищити їх ворогами. Він навіть визволить велику громаду у свій властивий спосіб. Його ім'я є зневажене, і вірні радуються співаючи в честь імени Його, маючи повну обітницю охорони і визволення Богом.

КОНВЕНЦІЯ

ОТ сим повідомляється, що загальна конвенція Міжнародного Товариства Дослідників Біблії відбудеться в Детройт, Міч, від дня 20–го липня до 6–го серпня 1928 року.

2 Правдоподібно, що се буде найважніша конвенція в історії Товариства Дослідників Біблії. Сам Господь веде працю свідоцтва для прославлення Його царства. Кожного дня Він дає своїм послідувателям ясніше вирозуміннє, що Він бажає їх, щоб вони виконували. Під час цієї конвенції браття зможуть отримати ясніше вирозуміннє їх задачі в сім часі. Ми розуміємо, що подорожуючі на конвенцію понесуть досить поважний кошт; але Господь щедро нагородить кождого, хто несе жертву задля імя Його. Господь завсігда достарчав потреби для тих, що старалися прославити Його ім'я. Ми, отже, ідучи на конвенцію маємо повну віру, що отримаємо великі благословенства.

3 З ріжних точок погляду місто Детройт є дуже відповідне на конвенцію. Се місто знаходиться коло великих озерів, котрі охолоджують горячий воздух літного дня і тому там нема ніколи незносимої спеки. З ріжних сторін міста можна легко дістатися на місце де буде відбуватися конвенція. Рівно ж Детройт є осередком сполучення желізниць, як з Америки, так із Канади. Се місто є також осередком фабрик автомобілів і тому навкола має добрі дороги для автомобілів. До Детройт можна прибути кораблем з Бофало Клівеланд, Сідар Поїнт і Толідо. Більше доступного місця нема мабуть в цілій Америці.

4 Конвенція відбудеться на площі державної вистави.(Мічіган Стейт фер асосійшон)

5 Відповідна саля буде ужита для загального зібрання як і рівнож будуть відповідні кімнати для зібрань братів в інших мовах (українска, польська і т. п.).

6 Автомобілі можна буде лишати на площі в назначенім місці. Сподіємося великого числа приватних автомобілів.

7 Прибувші будуть могли перебувати в готелях і приватних домах по умірковaній ціні. Назначений комітет буде розставляти прибувших по домах.

8 Рівнож зроблено заходи давати перекуску на площі, і тому не треба буде лишати конвенції протягом цілого дня.

ДАЛЬШІ ІНФОРМАЦІЇ

Незадовго буде поданий адрес комітету конвенції, до котрого треба вдаватися за іншими інформаціями. Тепер браття повинні всюди робити старання прибути на конвенцію в назначенім часі. Місцеві збори повинні розвідуватися про спеціяльні трени. Хай всюди браття віднесуться з сею справою до Господа. Отже стараймося прибути до Детройт сего року. Всі, що будуть старатися шукати благословенство від Господа, напевно отримають їх.